

*Ch.-L. Clérissseau, Eskulapov hram u
Dioklecijanovoj palači u Splitu, detalj*

Radoslav Bužančić

Split

PALAČA PJESNIKA MARKA MARULIĆA U SPLITU

UDK: 728.3 (497.5 Split) "14/15"

Rukopis primljen za tisak 15.11.2012.

Klesarstvo i graditeljstvo, Pučišća, 2012. br.1-4

Izvorni znanstveni članak

Original scientific paper

Autor određuje položaj Marulićevih kuća u Splitu u prvoj polovici XVI. st. i to nekretninu uz krstionicu u vlasništvu Marka Marulića i njegova brata Aleksandra, te određuje položaj palače Marulić u bloku između današnje Bajamontijeve i Bosanske ulice temeljem nalaza Marulićeva grba. Marulićev život uz katedralu povezuje uz neku od bratimskih kuća upoređujući pjesnikov egzil s onim u Nečujmu na Šolti.

Ključne riječi: Marko Marulić; grb; Split; palača

Oporuka Marka Marulića bez svake sumnje jedan je od najvažnijih dokumenata splitskog XV. st., zbog čega je odavna u središtu pozornosti znanstvenih rasprava različitih usmjerenja. Iznimno precizno ispisana, ona iscrpno navodi toponimiju grada Splita, obiteljske odnose, pravno uređenje tog vremena, pa je zbog svega toga njen tekst uvijek aktualan i otvara mogućnosti novih interpretacija već ranije proučenih i objavljenih dijelova. Jedan od često spominjanih citata oporuke je i onaj dio u kojem Marko Marulić ostavlja bratu Aleksandru kuću uz crkvu sv. Ivana. Iz teksta se razabire da je Marko Marulić u vrijeme sastavljanja oporuke 1521. godine, stanovao zajedno s Jelenom, udovicom brata Valerija, u drugoj kući u gradu koja u svom donjem dijelu ima *tabernu*.

Aleksandru pak zapisujem svoje gradilište sa svim pravima i prilazima, koje se nalazi uz (crkvu) svetoga Ivana, a i kuću u kojoj stanuje Aleksandar, ali s time da dopusti mojoj nevjesti stanovati u kući u kojoj sada ona stanuje sa mnom, i to (uz korištenje)

podruma, koji su pod tom kućom, tako dugo dok očuva udovištvo iza svoga muža Valerija.¹

Precizan položaj Marulućevih zidina (*muralea mea*), koje bi doista kako to u prijevodu sugerira Margetić prije mogle biti gradilište nego ruševina, u tekstu se određuje krstionicom. U nastavku teksta Marulić spominje i kuću brata Aleksandra što se može dvojako tumačiti. Kao legat, t.j. da bratu ostavlja gradilište i kuću u kojoj stanuje Aleksandar, jer je i ta kuća vlasništvo Marka Marulića ili on posjeduje neki njen idealni dio. Drugo pak čitanje može biti Marulićevo preciziranje položaja svog gradilišta koje

Trifora na palači Grisogono (nekad Marulić) kraj krstionice sv. Ivana

se nalazilo uz crkvu sv. Ivana i uz kuću u kojoj je stanovao njegov brat Aleksandar. Ovakvo tumačenje kojim se *muralea* stavlja u okruženje crkve sv. Ivana i kuće u kojoj živi njegov brat Aleksandar znatno je prikladnije i pojašnjava raspored srednjovjekovnih građevina smještenih između Malog hrama Dioklecijanove palače i južnog zida njegova temenosa.

Nesporno je da se ta zidina nalazila u sastavu bloka kuća južno od krstionice, a to potvrđuje i renesansni reljef Marulićeva grba koji se još nalazi uzidan u zidu istočnog

¹ L. Margetić, "Oporuka Marka Marulića", *Colloquia Maruliana* XIII (2005.), str. 31; "... Eidem Alexandro lego muralea mea cu(m) suis jurib(u)s et accessibus apud Sanctu(m) Joanne(m) et domu(m) dicti Alexandri, jta tame(n), ut ip(s)e patiat(ur) dictam cognata(m) meam habitar(e) in domo, in qua nu(n)c mecu(m) habitat cu(m) tab(er)nis, que sub ea domo sunt, quousq(ue) illa s(er)uauerit viduitate(m) post morte(m) viri sui Valerij, qua(m) et(iam) volo, donec erit vidua,

dvorišta sklopa. Danas je tu gusta izgradnja unutar stambene četvrti povijesne jezgre Splita koja je brojnim pregradnjama izmijenila izgled i raspored građevina iz Marulićeva vremena. U Marulićevo doba humanističke palače nastaju amalgamiranjem ranijih, romaničkih malih sklopova kuća i njihovih dvorišta u veće jedinice. Tako je i na tom mjestu u XV. st. nastala humanistička palača Marulićevih spajanjem dva romanička sklopa od po dvije kuće u L tlocrtu oslonjene na antički zid temenosa. Kasnogotička trifora na trećem katu zapadnog pročelja sklopa može poslužiti za precizno datiranje jer oblikovanjem pripada kasnogotičkom izrazu prve polovine XV. st.

Grb obitelji Marulić na palači kraj krstionice sv. Ivana

Jasno je da je kuća bila stara palača Marulićevih i da je pripadala njegovim roditeljima. Nakon njihove smrti kuća je 1513. godine podijeljena između Marka i njegova brata Aleksandra. Cvito Fisković o tome piše: *U svibnju 1513. podijelili su pjesnik i Aleksandar svoju staru, rekao bih već srušenu kuću s dvorištem kraj hrama Dioklecijanove palače, koja se spominje u pjesnikovoj oporuci. Ta je kuća, na žalost, pregrađena u XIX stoljeću. Ostaviše joj tek renesansni grb koji je vjerojatno Aleksandar pri obnovi kuće uzidao u XVI. st.*² Dioba je provedena upravo po granici ranijih romaničkih blokova. Jedan od njih je kuća u kojoj je živio brat Aleksandar, a druga vjerojatno gradilište u vlasništvu Marka Marulića koje je oporukom ostavio bratu. Koji je dio pripadao pjesniku može se zaključiti analizom arhitekture oba dijela sklopa. Zapadni je bolje sačuvan i ima više stilskih elemenata arhitekture 15. st., dok je istočni znatno više sačuvao romaničku strukturu zida,

² C. Fisković, *Baština starih hrvatskih pisaca*, Split 1971., str. 99.

D. Kečkemet, *Život Marka Marulića Splitsanina*, Split 1975., str. 67.

i temeljito je pregrađen u XVIII. st. na način da u njemu nema tragova kasnogotičke ni renesansne pregradnje. Iz toga bi se dalo zaključiti kako je Marko bio vlasnikom upravo tog dijela sklopa s romaničkom dvokatnicom i dvorištem kojeg, kako sam kaže, nije stigao obnoviti. Istočno od njega nalazio se sklop plemićke obitelji Lukarević, možda baš onog Petra kojeg Božićević naziva jedinstvenim štovateljem našeg Marka Marulića u prologu pjesnikova životopisa.³

Ch.-L. Clérisseau, Eskulapov hram u Dioklecijanovoj palači u Splitu
(Muzej Ermitaž u Sankt Petersburgu)

Kuće Marulićevih uz Sv. Ivana kasnije su pripale obitelji Grisogono koja ih je objedinjene obnovila u XVIII. st. Pogled na pozadinu Malog hrama na gvašu kojeg je nacrtao Charles-Louis Clérisseau nastao je upravo u to vrijeme, 1757. godine i pokazuje pregradnju Marulićevih kuća i zid temenosa hrama.

Drugi dio iste rečenice ispisane u oporuci spominje *domo cum tabernis* u kojoj je Marko Marulić živio s Jelenom, udovicom brata Valerija. Ubikacija ove kuće nije tako jednostavna, znatno je složenije pretpostaviti o kojoj se građevini radi nego odrediti položaj ranije spomenute palače.⁴ Vjerojatno se radi o kući u kojoj je Marulić napisao svoju oporuku *jacens in domo sua in ciuitate noua Sp(a)l(a)ti*. Dakle u novom dijelu grada, izvan zidova Dioklecijanove palače, postojala je kuća njegove obitelji koja se spominje 1491. uz kuću zlatara Petra Zakočevića, zlatara Miha Unkovića i sabljara Marina.

³ F. Božićević, *Život Marka Marulića Splitsanina*, Split 2007., str. 27.

⁴ C. Fisković, "Umjetnički obrt XV- XVI stoljeća u Splitu", *Zbornik Marka Marulića 1450-1950*, Zagreb 1950., str. 130.

Ulica u kojoj se nalazila nosila je naziv "Ulica Zlatara".⁵ Kod svog susjeda, zlatara Petra Zakočevića, Marulić je naručio kalež za splitsku katedralu kao izvršitelj oporuke svoga strica Janka Albertija.⁶ Kalež je to s grbom plemićke obitelji Alberti koji se i danas čuva u riznici splitske prvostolnice. U ispravi o nasljedstvu Tome Karepića iz 1462. godine navodi se kuća Nikole Pecenića kraj crkve sv. Duha,⁷ *...posita ad Sanctum Spiritum...* što bi moglo značiti da je pored crkve sv. Duha, ali ne mora biti. *Ad Sanctum Spiritum* može značiti i da je kuća u četvrti sv. Duha, u novom dijelu grada.⁸ Za nekretninu koja se doista nalazi neposredno pored crkve korišten je u sličnom dokumentu prijedlog *apud*, kao kod Marinela, sina Dujma Vučkovića.

*...ser Marinellus quondam ser Doimi Vučhouich (...) positam in ciuitate noua Spaleti apud Sanctum Spiritum...*⁹

Novi podstrek u traganju za patrimonijem splitskih Marulića donio je nalaz ploče s Marulićevim grbom pronađene u zemljanom nasipu ispod razine poda romaničke kuće u Bajamontijevoj ulici br. 5. Kamena ploča s reljefnim prikazom grba širine je 69 cm, visine 72 cm, a debljine 13-20 cm. Izvorno se nalazila u luneti gotičko-renesansnog portala

Novootkriveni Marulićev grb iz Bajamontijeve ulice

⁵ C. Fisković, "Nekoliko dokumenata o našim starim majstorima", *Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku* LII, Split 1949. (1950.), str. 196; isti, o.c. (2), str. 119.

⁶ Isti, "Marko Marul Pečenić i njegov likovni krug", *Čakavska rič* 1, 1972, str. 75-76.; V. Kovačić, Katalog izložbe "Iz riznice katedrale sv. Dujma", Split 2012., str. 52.

⁷ C. Fisković, o.c. (4), str. 157, cf.16.

⁸ D. Kečkemet, o.c. (2), str. 22-23.

⁹ E. Hilje, "Dva popisa dobara splitskih slikara iz 15. stoljeća", *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, sv. 49/2007., str. 309.

Marulićeve palače koji je bio na nekoj od kuća sklopa u blizini nalaza. Za razliku od nešto novijeg grba, XVI. st. na kući u ulici Kraj sv. Ivana, ovaj grb ima jednostavan štit upisan u pačetrovornasti okvir ukrašen naizmjeničnim kockama (žiocom na raboš). U njemu je reljef jednostavna štita s prikazom lava podignute šape u gornjem dijelu, nad simetričnim krilima. Njegova je izrada plošna, linearna, s gotičkim florealnim ukrasima na dnu štita. Izradom je nalik grbu kuće Petraka s druge strane ulice koji je sudeći po izradi možda malo noviji od Marulićeva, a bio je uzidan u šiljati luk gotičke lunete portala Petrakine palače.

Grb obitelji Petraka u Bosanskoj ulici

Pronalazak reljefa s Marulićevim grbom otvorio je nove mogućnosti ubikacije obiteljske palače Marulićevih. Pozicija te kuće može se pobliže odrediti unutar bloka kojeg zatvaraju današnji Narodni trg, Bosanska ulica, Židovski prolaz, Dominisova, Bajamontijeva i ulica Ispod ure. Mala romanička kuća iz Bajamontijeve ulice u Marulićevo je vrijeme bila integralni dio sklopa kojemu je reprezentativno pročelje u današnjoj Bosanskoj ulici. Iz ranije spomenutih dokumenata i mjesta pronalaska Marulićeva grba, doznaje se povijesni naziv Bosanske ulice u XV. i XVI. st. koja se tada nazivala "Ulica zlatara", te da je stara palača Marulićevih ona palača XV. st. koju je od njih kasnije kupila splitska plemićka obitelj Cambj.¹⁰ Od ovog bloka jedino je ta gotičko-renesansna palača zadržala stilske elemente na pročelju, unatoč svim kasnijim pregradnjama. Na njenom prvom katu je trifora iz prve polovine XV. st. koja nad vršcima šiljatog mrežišta ima ljljane kao akroterije, što ide u prilog ranoj dataciji građevine smještajući

¹⁰ Cambiji su kupili od Marulićevih očito cijelo imanje, vjerojatno ono koje je prema oporuci uživala Jelena, udovica brata Valerija. To objašnjava i poziciju koju je imao *hortus Cambj* na mjestu današnje kuće Jelaska, nedaleko od Hrvatskog narodnog kazališta, a koji je vjerojatno isto ranije pripadao Marulićevim posjedima.

je u sam početak XV. st., prije ulaska Splita u sastav Mletačke Republike. Prvi kat palače ima simetrično postavljenu triforu između dvije monofore istog doba. Mrežište nad kapitelima je jednostavno kao kod trifore s ranije spomenute kuće brata Aleksandra kraj Sv. Ivana. Slična jednostavna trifora iz istog doba nalazi se na pročelju palače Božićević, iza Vestibula Dioklecijanove palače. Kapitelni su kod sve tri trifore djelo različitih majstora, ali pripadaju istom vremenu. I dok kod Božićevićeve i one na Grabovčevoj širini imaju kuglasto obrađene listove akantusa, s bogato izrezbarenim površinama, ona u Bosanskoj ulici ima klasično oblikovan kapitel, a polukapiteli na njenim bočnim dopro-

Trifora na palači Cambj (nekad Marulić)

zornicima ukrašeni su mesnatim listovima akantusa karakterističnim za kamenu plastiku anžuvinskog razdoblja s konca XIV. i početka XV. stoljeća. Pročelje palače Cambj, ex Marulić, u Bosanskoj dobro je sačuvano i znatno reprezentativnije. Doprozornici trifore i monofora imaju na rubovima gotičke poluštapove s malim kapitelom kao i ostalu standardnu leksiku kanogotičkog oblikovanja, obrub mrežišta monofora i trifora ukrašeno je naizmjeničnim kockama (žiokom na raboš). Otvore krase vrpce s dijamantnim ukrasom na polukapitelima, baze stupića ornamentirane lišćem u uglovima, ušice za štap u razini kapitelnih nizova te kontinuirani vijenac na visini parapeta koji povezuje čitavo pročelje i sve prozore kata. U prizemlju palače su dućani s vratima na koljeno, a na pregrađenom pročelju sjeverne kuće, susjedne u nizu, može se razabrati veliki zazidani lučni ulaz u andronu koji je vodio u unutrašnje dvorište. Uokolo čitava bloka nije se sačuvalo puno tragova i oblikovnih elemenata arhitekture ovog doba. U Židovskom prolazu ostaci su monumentalnog portala tog vremena, a u prizemnom dijelu stubišta iste kuće nalazi se bogato obrađen polukapitel ukrašen listovima povijena akantusa jurjevskog tipa. Kapitel je premazan slojevima zidne boje pa se ne vide tragovi obrade i dljeta koji bi mogli

poblje odrediti radionicu iz koje je potekao. Palača se svojim stražnjim dijelom oslanja na zapadni zid Dioklecijanove palače, a njeno unutrašnje dvorište počiva na rimskim tabernama unutar antičkog perimetra Dioklecijanove rezidencije. Zid u njegovom južnom dvorištu dijeli posjed Marulićevih od Papalića i zid je dvorišta velike palače koja je bila na istočnom pročelju splitske pjace.¹¹ U njemu su s južne strane, u Papalićevom dvorištu, ugrađene dvije rimske glave kao spolije.

Trifora na palači Božičević-Natalis

U pjesnikovom životopisu Božičević oslikava Marulićev odnos prema svjetovnom, posebno nakon smrti njegove braće, prvo Šimuna pa Valerija, osobnih nesreća koje su ga okrenule prema upravljanju obiteljskih poslova, kako sam piše - njegovih najtežih zadaća. *U jednom dijelu kuće*, piše Božičević, *odabrao je sobičak s knjigama, koji je zavolio i u njemu živio na najskromniji način. Oko četrdeset se godina, zatvoren s Muzama, danju i noću predano bavio čitanjem svetih svezaka i pisanjem vlastitih dijela, a uz to se u najstrožoj pokori trapio...* Taj opis Marulićeva životnog asketizma pokazuje njegov prezir prema udobnostima stanovanja u bogatim salonima palača. Spomen male sobe skromne kuće u kojoj nije vodio posjedničke poslove, već pokornički život mistika i pisca mislioca upućuje na život u kući koja nije morala biti neka od Marulićevih obiteljskih palača. Još je zanimljiviji je Božičevićev navod koji ukazuje na položaj te kuće u kojoj je Marulić godinama stanovao. *Kroz stražnja vrata sobička odlazio je do hrama posvećena slavnj*

¹¹ R. Bužančić, A.Brakus, "Virtus et Fortuna; Tragovi Petrarkina *De remediis* na pročeljima splitskih humanističkih palača", *Klesarstvo i graditeljstvo* 3-4, Pučišća 2011., str. 45.

Djevici Mariji i sv. Dujmu, učeniku Petra, prvaka apostola, a iz hrama natrag u sobičak. Kuća je očito bila vrlo blizu prvostolnice, toliko blizu da je izravno s njom mogla biti spojena. Na sjevernoj strani katedrale bile su zgrade nadbiskupije, pa ako je Marulić stanovao u nekoj od kuća u blizini, onda je po svoj prilici ona bila južno od katedrale. Oporukama i legatima bratovštine su stekle veliki broj nekretnina koje su nerijetko davale u najam radi sticanja potrebnih novčanih sredstava, pa je tako i Marulić mogao imati u najmu jednu od bratimskih kuća uz katedralu. Snagom i imetkom splitska bratovština sv. Duha bila je jedna od vodećih. Uz nju je po snazi bila bratovština sv. Sakramenta u kojoj su djelovali plemići. Osnovali su je franjevci, sa središtem u katedrali i sa ciljem širenja štovanja sv. Sakramenta te kako bi sudjelovala pri nošenju euharistije bolesnicima.¹² S južne strane katedrale nalazila se zgrada Ilirske akademije osnovane u Splitu 1703. godine. Zgradu su od bratovštine sv. Duha otkupili Ivan Petar Marchi i njegova braća, a njen je položaj precizno opisan u ugovoru: (...) *mirinu u Grotam... sa ovim međašima: sa istoka dvorište zajedničko s kućom majstora Vice Rože, sa zapada Kaptol i kuća Dujmovića, sa juga ulica Grotta, sa sjevera crkva sv. Matije...*¹³ Pitanje je zašto su Markijevi kupili baš tu neuglednu kuću jedne bratovštine za utemeljenje Ilirske akademije? Štovanje Marulićeva djela bilo je još od prije veliko. Je li Božičevićev podatak Markijeve naveo da potraže prostor u kojem je Marulić pisao? Jesu li oni nešto poblizje znali o Marulićevu sobičku uz katedralu kojega se u pjesnikovom životopisu spominje? Marulićev kult početkom 18. stoljeća bio je zasigurno veći nego u vrijeme Hektorovića, koji u počast pjesnika poduzima fantastično putovanje do njegova boravišta u Nečujmu na Šolti, gdje je kroz dvije godine, od 1509. - 1511., pjesnik provodio život u egzilu. U temeljima zgrade Ilirske akademije pronađeni su zidovi dvorišta i romaničke kuće koja odgovara opisu iz ugovora. Ona je bila podignuta na južnom zidu temenosa i izravno povezana s peripterom hrama. Zavidljenost Markijevih Iliraca, Cosmija, Kavanjina, Paštrića i ostalih utemeljitelja akademije Marulićem i njegovim humanističkim krugom Kavanjin je opjevao stihovima:

*Domu vidu Papalića,
meu svoje mudra i časna,
slavnom Marku Marulića
veoma draga i priazna,
knige i pjesni za toj svite
još meu riima zaimenite.*¹⁴

¹² G. Novak, *Povijest Splita II*, str. 374.

¹³ Ć. Čičin-Šain, *Ilirska akademija u Splitu, njeno vrijeme i sjedište*, Split 1952., str. 11.

¹⁴ J. Kavanjin, *Bogatstvo i uboštvo*, Stari pisci hrvatski knjiga XXII, Zagreb 1913., str. 99.

THE PALACE OF THE POET MARKO MARULIĆ IN SPLIT

S u m m a r y

In 1521, while he was writing his will, Marko Marulić lived together with his brother's widow Jelena, in a house within City borough of the Holy Spirit, which in its lower part had the *taberna*. This same document also mentions another house of the Marulić family which was situated next to the church of St John.

The precise position of Marulić's walls (*muralea mea*), which, as it is suggested in the translation, was a building site, and not a ruin, is determined in the text by the position of the baptistery. Marulić gives a precise position of his building site which was situated next to the church of St John, and next to the house in which lived his brother Aleksandar.

The fact that the wall was situated within the block of houses south of the baptistery is also confirmed by the Renaissance relief of the Marulić's coat of arms, which is still built into the wall of the eastern courtyard of the complex.

The triforium on the third floor of the western front façade of the block can serve for precise dating, because it belongs to the late Gothic expression from the first half of the 15th century according to its shape.

The western part of the complex is better preserved, and it has more stylistic elements of 15th century architecture, while the eastern part has a significantly more preserved Romanesque structure to the wall, and it was thoroughly repurposed in the 18th century, from which we can conclude that Marko was the owner of that exact part which, as he himself wrote, he did not have the time to renew.

The houses of the Marulić family next to the church of St John later belonged to the Grisogono family who renovated and merged them in the 18th century. The view on the back side of Mali hram (Small Temple) can be seen on the drawing made by Charles-Louis Clerisseau, in 1757.

The ubication of the second house from the will, the one in which Marulić wrote his will *jacens in domo sua in ciuitate noua Sp(a)l(a)ti* in the new part of the city, outside the walls of Diocletian's palace, brought about the finding of the panel with Marulić's coat of arms on it, in a dirt mound beneath the floor level of a Romanesque house in Bajamontijeva street number 5. This same house is mentioned in 1491, together with the house of the jewelers Petar Zakočević and Miha Unković, and the swordsmith Marin. The street in which the house was situated, was called "Jeweler Street".

The stone panel with the relief depiction of the coat of arms was originally situated on a lunette of the Gothic - Renaissance portal of Marulić's palace, which was on one of

the houses of the complex close to the finding. The relief is in a simple shield depicting a lion with a raised paw in the upper section over symmetrical wings.

The finding of the relief with the Marulićs' coat of arms in the archaeological probing of the house in Bajamonti street number 5, opened up new possibilities for the ubication of the Marulić family palace. The position of the house can be closely determined within the complex in Split closed by Narodni trg, Bosanska street, Jewish passage, Dominisova street, Bajamontijeva street, and Ispod ure street. From the whole complex, only that Gothic - Renaissance palace kept some stylistic elements on its front façade, despite all later repurposing. On its first floor, there is a triforium from the 15th century which on the tips of the pointed window has decorations with lilies, which supports the early dating of the building, i.e. the very beginning of the 15th century, before Split became a part of the Venetian Republic.

In the poet's biography, Božićević portrays Marulić's penitential life of a mystic and thinker - writer, and he refers to a life in a house which did not have to be some of Marulić family palace. The quote which indicates the position of the house from which *through the doors of a tiny room, he would go to the temple dedicated to the famous Virgin Mary and St Doimus, disciple of Peter's, the first among the Apostles, and from the temple he would go back to his tiny room.* The house was obviously close to the cathedral, so close that they could have been directly connected.

On the north side of the cathedral there were the buildings of the Archdiocese, therefore if Marulić indeed lived in some of the houses nearby, it was most probably situated on the south side of the cathedral.

On the south side of the cathedral, there was a building belonging to the Illyrian Academy founded in Split in 1703. The building was bought from the Fraternity of the Holy Spirit, by Ivan Marchi and his brothers. The question is why Marchi's people bought just that unsightly house of a Fraternity for establishing the Illyrian Academy.

They had enormous respect for Marulić's work. Did that, as Božićević wrote, drive them to try to find the place where Marulić lived? Did they know something more about Marulić's tiny room close to the cathedral, the room which was mentioned in the poet's biography? The cult of Marulić at the beginning of the 18th century was certainly larger than during the time of Hektorović, who, in the poet's honor, takes a fantastic journey to his residence in Nečujam, on the island of Šolta.

Key words: Marko Marulić; coat of arms; Split; palace